

Forsvarsvæsenet saa stærkt, at det ikke har været i Stand til at fordøje hele sit Foder, og vi kan derfor vente, at de Beløb, der foreløbig fremtræder som sparede, vil komme igen og blive søgt paa Tillægsbevillingsloven.

Der er en Post paa Statsregnskabet, som viser en foruroligende Stigning, det er de Beløb, som medgaar til Forrentning af og Afdrag paa Statsgælden. Det drejer sig her om ikke mindre end 12,27 Mill. paa § 23 og 3,26 Mill. paa § 26, det vil sige, at Forrentning og Afdrag paa Statsgælden nu andrager over 15½ Mill. Ser vi paa den virkelige Indtægt — jeg siger udtrykkelig den virkelige Indtægt, den er ikke mere end 117 Mill. Kr. — betyder det, at 14 Procent af Statens Indtægter medgaar hertil, og over 12 Mill. Kr. gaar til Udlandet som Forrentning af den udenlandske Statsgæld. Det er, siger jeg, i høj Grad foruroligende, at vi er blevet saa stærkt afhængige af, der kommet i et saa dybt Gældsforhold til Udlandet. Men desværre er det ikke alt; det er jo ikke alene de offentlige Institutioner, Stat og Kommune, der staar i Gæld til Udlandet, det gælder i endnu højere Grad om de private, og vi kan vel nok regne med en Nettogæld til Udlandet paa omkring 900 Mill. Kr. Den har været i overordentlig stærk Stigning. I 1891 var der Balance, da gik vor Gæld til Udlandet og vort Tilgodehavende lige op, men siden den Tid er vor Gæld steget i meget høj Grad og er i Øjeblikket oppe paa det Beløb, jeg nævnede, ca. 900 Mill. Kr. Spørgsmaalet bliver nu: Kan vi ikke gøre noget for at komme ud af det Afhængighedsforhold til Udlandet, hvori vi mere og mere synker ned? Ja, der er jo flere Veje, man her kunde gaa, og jeg skal nævne et Par af dem. Man kunde tænke sig, at vi her i Landet forøgede vor Produktion, og navnlig tror jeg, det vilde være muligt at forøge Landbrugets Produktion. Vi kunde ganske sikkert forøge den ved at dyrke vor Jord mere omhyggeligt og navnlig ved at holde vore Marker mere fri for Ukrudt, end Tilfældet er. Det er blevet oplyst, at Ukrudtet formindsker det danske Høstudbytte med op imod 100 Mill. Kr. aarlig. Hvis vi var i Stand til energisk at tage Kampen op herimod, vilde vi ganske sikkert herved kunne forøge vort Høstudbytte, vor Produktion, saaledes at det kom til at indvirke paa vor Handelsbalance. Vi kunde sikkert ogsaa udvikle vor Industri. En Mængde Ting, som vi køber i Udlandet, kunde vi lige saa

godt tilvirke herhjemme. Vi har nylig været Vidne til Afholdelsen af den saakaldte danske Uge, der har været fejret rundt om i Landet, flere Steder paa en højst markskrigersk eller reklamemæssig Maade. Det ser jeg imidlertid bort fra. Det forekommer mig, at der ligger en sund Tanke til Grund for den danske Uge og for Foreningen „Dansk Arbejde“s Virksomhed. Denne Forening har holdt sig prisværdig fri for al Deltagelse i Politik og særlig ikke blandet sig i Toldpolitik ved enten at kræve Finanstold eller Beskyttelsestold, og den har holdt sig til det ganske simple, jævne, naturlige Krav, at dansk Arbejde bør foretrækkes, hvor Forholdene staar lige. Naar Kvaliteten kan maale sig med den udenlandske Vares og Prisen ikke er over, synes jeg, det er enhver dansk Mands Pligt at foretrække det danske Arbejde. Vi indfører fremmede Varer her til Landet for op imod 700 Mill. Kr. aarlig, og vi kunde ganske sikkert indskrænke denne Indførsel meget betydeligt. Det er ikke nødvendigt at indføre 750,000 Sække Mel eller 130,000 kg Tændstikker, eller at vi indfører omtrent 3 Mill. Pund Margarine foruden mange andre Ting, som vi saa udmærket godt kunde tilvirke herhjemme. I saa Fald vilde Tilvirkningen af disse Ting komme dansk Arbejde, den danske Industri til gode og betyde meget med Hensyn til en Forbedring af vor Handelsbalance.

De offentlige Institutioner, synes jeg, bør gaa i Spidsen, og særlig tænker jeg paa Staten og Kommunerne. Staten har i denne Henseende store Forsyndelser paa sin Samvittighed. Vi Socialdemokrater har Gang paa Gang krævet, at Staten i langt højere Grad, end Tilfældet har været, skulde foretrække dansk Arbejde. Jeg kan saaledes nævne alle de Kampe, der har været førte i denne Sal, for at Staten skulde købe sine Lokomotiver her i Landet. Endelig for et Par Aar siden lykkedes det at naa saa vidt, at en lille Bestilling paa 3 Rangerlokomotiver blev overdraget et dansk Firma. Jeg vil tillade mig at spørge den højtaerede Minister for offentlige Arbejder, om disse 3 Lokomotiver er blevet afleveret, om man er tilfreds med dem, og om man agter at gaa videre ad den Vej, man slog ind paa, saaledes at dette betydelige Arbejde fremtidig kan blive indenfor Landets Grænser. Tidligere har vi jo sendt Millioner og atter Millioner til Udlandet for at anskaffe dette Materiel. Og skønt vi har udmærket gode Skibsværfter herhjemme, har Staten købt Fær-